

5. Ситник О.І. Консерватизм: генеза ідей / Волинський ін-т економіки та менеджменту. - Луцьк : Надстиря, 2000. - 62 с.
6. Флад К. Политический миф. – М.: Прогресс_Традиция, 2004. – 263 с.
7. ESS Round 5: European Social Survey Round 5 Data (2010). Data file edition 2.0. Norwegian Social Science Data Services, Norway - Data Archive and distributor of ESS data [Електронний ресурс] // European Social Survey. – Режим доступу : <http://www.europeansocialsurvey.org/>

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА НОМІНАЦІЯ

Відводи у кримінальному провадженні

Червінська С.О., курсант навчально-наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів слідства та кримінальної міліції НАВС

Науковий керівник: доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України *Удалова Л.Д.*

Розглядаючи проблематику даного питання вважаю за потрібне підкреслити наступне: пріоритетність прав людини у сфері кримінального судочинства впливає із його завдань, визначених у ст. 2 КПК України. Одним із таких завдань є охорона прав, свобод і законних інтересів учасників кримінального провадження. Відтак, для того, щоб зазначене законодавче положення не перетворилося на декларацію, необхідно запровадити дієвий правовий механізм його реалізації.

Забезпечення прав і свобод особи у кримінальному судочинстві, а також створення умов для їх практичної реалізації є тим критерієм, за яким оцінюється рівень демократичного розвитку будь-якої держави і суспільства в цілому, та найважливішою на сьогодні проблемою як внутрішньої, так і зовнішньої політики усіх держав світу.

У питаннях регулювання кримінальних процесуальних відносин, особлива роль як у теоретичному, так і практичному аспектах відводиться інституту відводів, оскільки останні, по суті, являють собою основні положення, що визначають систему процесуальних цінностей, усю побудову неупереджених процесуальних відносин.

Діяльність суб'єктів кримінального провадження підпорядкована виконанню завдань кримінального судочинства, серед яких постановлення законного і обґрунтованого вироку є ключовим. І це прямо пов'язано з їх неупередженістю.

Під час забезпечення вимог процесуальної форми щодо недопущення сторонніх впливів на прийняття процесуальних рішень в кримінальному процесі України законодавцем закріплено інститут відводу, який передбачає інструменти усунення упередженої посадової особи від судового розгляду провадження та здійснення розслідування по ньому, сприяє підвищенню рівня довіри

громадськості до суду, до винесених ним рішень. За своїм значенням даний інститут є необхідною передумовою дотримання законності і прав особи в сфері кримінальної юстиції.

Окрім положень інституту відводу досліджувались в працях Ю.П. Алєніна, О.В. Бауліна, В.Д. Бринцева, М.М. Видрі, В.Г. Гончаренка, Ю.М. Грошевого, А.Я. Дубинського, П.С. Елькінд, О.В. Капліної, Є.Г. Коваленка, Л.Д. Кокорєва, М.Я. Колоколова, В.В. Леоненка, П.А. Лупинської, В.Т. Малярєнка, І.Є. Марочкіна, О.Р. Михайленка, М.М. Михєєнка, В.В. Назарова, В.Т. Нора, Г.М. Омєльяненко, І.Д. Перлова, І.Л. Петрухіна, М.А. Погорєцького, В.О. Попєлюшка, О.П. Рижакєва, В.М. Савицького, М.Т. Самєєва, С.М. Стахівського, М.І. Сірого, М.С. Строговича, І.В. Тирічева, Л.Д. Удалової, Г.І. Чангулі, В.П. Шибіки, М.Є. Шумила та інших науковців і практиків.

Мета дослідження полягає у визначенні сутнісних характеристик правових підстав відводів у кримінальному судочинстві та розробці системи теоретичних і практичних рекомендацій по вдосконаленню інституту самовідводу та відводу у кримінальному провадженні.

На основі дослідження правового регулювання, теоретичних та прикладних вчень інституту відводу, самовідводу, процесуального порядку заявлення і вирішення відводу, зокрема, посадових осіб, які ведуть кримінальне провадження, можна дійти таких висновків.

Процесуальне рішення про усунення особи від участі у кримінальному провадженні, прийняте в результаті задоволення мотивованої заяви сторони про наявність обставин, які виключають можливість участі у даному провадженні, що є гарантією неупередженості посадової особи, яка здійснює провадження. Самовідвід – це процесуальне рішення про усунення особи від участі у кримінальному провадженні, прийняте в результаті задоволення мотивованої заяви зобов'язаної за законом особи до органу або посадової особи, уповноважених приймати відповідні рішення, з повідомленням про наявність обставин, які виключають участь у провадженні.

Відвід створює реальну можливість усунути з законних підстав посадову особу, неупередженість якої викликає обґрунтований сумнів, виступаючи гарантією прав особи, в тому числі на доступ до правосуддя. Інститут відводу посадових осіб, які ведуть кримінальне провадження, забезпечує правогарантуючий ефект, що дозволяє визнати його гарантією правосуддя.

Вважаємо за потрібне додати, що право відводу належить лише особам, які входять до складу сторін обвинувачення і захисту.